

[Undervisningsministeren.]

understøttelsesbeløbet fra finansåret 1951—52 nedsat med 10 pct. til 315 kr. pr. elev. Undervisningsministeriet har gentagne gange uden held søgt understøttelsesbeløbet forhøjet til den oprindelige størrelse. Først i år er det lykkedes at tilbageføre understøttelsen til det oprindelige beløb, 350 kr., og samtidig er opnået en forhøjelse af beløbet til nedbringelse af skolepengene fra 130 kr. til 165 kr.

Som man vil erindre, var der på det i efteråret 1954 af mig fremsatte forslag til lov om „Ungdommens uddannelsesfond“ fastsat 10 mill. kr. til årlig uddeling, hvoraf $\frac{1}{2}$ mill. kr. var beregnet til seminarieeleverne til supplerende af den før nævnte elevunderstøttelse, medens $2\frac{1}{4}$ mill. kr. var beregnet til understøttelse for gymnasieelever.

Det folketingsudvalg, der blev nedsat efter lovforslagets første behandling, henstillede imidlertid, at det samlede beløb til uddeling blev nedsat til 6 mill. kr., og at gymnasie- og seminarieeleverne udgik af forslaget virkeområde. Dette ændringsforslag måtte under de givne forhold tiltrædes, og jeg udtalte i tinget, at jeg gerne havde set, at man var nået til vejs ende straks, så at man kunne lægge ud med en egentlig retsordning, men at jeg dog ikke var utaknemlig for de ikke ubetydelige fremskridt, der var nået.

Under lovforslagets anden behandling henstillede den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, og ordføreren for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), til mig at fremkomme med et forslag om en forhøjelse af de på finansloven bevilgede understøttelser til seminarieeleverne, således at disse elever blev ligestillet med elever, der faldt ind under loven om „Ungdommens uddannelsesfond“. Et sådant forslag er fremmet, idet understøttelsen som foran nævnt med virkning fra indeværende skoleårs begyndelse er forhøjet til 350 kr. og beløbet til nedbringelse af skolepengene for private seminarier fra 130 kr. til 165 kr., hvilket medfører en samlet merudgift på 280 000 kr. Folketingets finansudvalg har tiltrådt, at elevunderstøttelsen fra indeværende skoleårs begyndelse udbetales med disse beløb på forventet tillægsbevilling.

Mens seminarieeleverne således har fået i hvert tilfælde nogen kompensation for, hvad de mistede i „Ungdommens uddannelsesfond“, har gymnasieeleverne i henhold til loven af 11. juni 1954 om vederlagsfri undervisning opnået den indrømmelse, at de hidtidige skolepenge er bortfaldet og læremidlerne stilles gratis til elevernes rådighed. Jeg henleder det ærede medlems opmærksomhed på de udtalelser, jeg fremsatte i folketinget under tredje behandling af lovforslaget om „Ungdommens uddannelsesfond“. Jeg udtalte bl. a. (tidenden for 1954—55, sp. 4179):

„Personlig ser jeg således på det, at det, der her sker, er gennemførelse af en første etape, og jeg agter naturligvis at arbejde videre for gennemførelse af det, der oprindeligt var tanken: en retsordning.“

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg vil gerne begynde med at besvare det ærede medlem hr. Fogeds fremsatte udtalelser om ydelse af statstilskud til Indenlandsk Sømandsmission til lønning af den af denne mission ansatte danske præst i Lissabon.

Naturligvis ser jeg med sympati på det pågældende arbejde, som er til stor nytte for skandinaviske søfolk, og jeg så i og for sig gerne, at der blev ydet statstilskud hertil, men indenfor alle ministerier må vi jo i disse år nøje overveje muligheden af at spare så meget som muligt. Jeg har derfor ment at måtte afstå fra denne bevilling endnu i finansåret 1956—57. Det er og bliver mindre rationelt, at ikke alle udlandspræsters tarv varetages gennem Dansk Kirke i Udlandet og Dansk Sømandskirke i fremmede Havne. Ønsker Indenlandsk Sømandsmission at opretholde dette specielle stykke arbejde, har jeg i hvert fald skønnet, at det indtil videre som hidtil må ske for private midler. Det ærede medlem har henvist til, at tilskuddene til de to andre nævnte organisationer i de senere år er steget betydeligt. Hertil må bemærkes, at disse bevillinger går langt tilbage i tiden, og at det må anses for selvfølgelig at søge dem opretholdt på rimelige vilkår. Der er iøvrigt først i de seneste år foretaget en regulering af beløbenes størrelse under hensyn til prisstigningerne.

For Indenlandsk Sømandsmission er det